

Як проходить сесія

До складання екзаменів приступили студенти 2, 3, 4, 5 курсів. Як повідомила старший інспектор учебного відділу С. М. Козяр, станом на 14 січня склали екзамен 2520 студентів. Їх успішність складає 71 процент, а якість — 42 проценти, тобто п'ятірки і четвірки отримали 1070 студентів, 571 студент отримав двійку.

Першість з успішності ведуть студенти ФОТ — 91 процент, друге місце займає ФАМ — 84, третє — енергофак — 83 проценти. Останні місця посідають вечірній та інженерно-будівельний факультети, де успішність складає відповідно 62 і 63 проценти.

Серед курсів лідером став V курс ФОТ, де успішність вийшла на 95 процентів, за ним йдуть четвертокурсники ФОТ і ФАМу — 88 процентів. Найгірші показники мають студенти четвертого курсу ІБФ — 57 процентів, другого курсу вечірнього факультету — 41 процент.

РОЗДУМИ ПІСЛЯ АТЕСТАЦІЇ

Атестація, як захід оцінки особистості, взапочатковує кваліфікацію людини. Вважається, як правило, її політичний розвиток, інтелектуальні здібності, повсякденна та інші якості. Знання об'єктивні критерії, які дозволяють оцінити особистість в усьому її багатстві, неповторності і суперечливості, дуже важко. І все ж є можливість виділити найважливіші характеристики особистості, які повинні бути властиві певній групі людей, що займаються діяльністю одного змісту і трудомісткості. Результати такої діяльності, якість її дозволяють більш-менш достовірно дати порівняльну оцінку внеску кожного члена колективу, що і служить основою атестації.

Ію цьому шляху йшли деканат, партбюро, комсомольська і профспілкова організації нашого факультету. Більше року змагалися для вироблення методики атестації студентів. Нині вона апробована під час атестації п'ятикурсників для отримання ними характеристик і встановлення черговості розподілу молодих спеціалістів. Ця ж методика використовується профбюро факультету при оцінці підсумків соціалістичного змагання між групами і курсами, стала основою атестації третьокурсників, як обов'язковий елемент контролю якості підготовки майбутніх інженерів.

Отже, вже в цьому році 106 студентів прийому 1985 року пройшли атестацію. В ній, зокрема, оцінювалася успішність, участь в науково-дослідницькій роботі, громадська активність і дисципліна кожного студента. Найвища шкала оцінок — двадцять балів. А які ж фактичні результати атестації третьокурсників?

Максимальний, найвищий атестаційний бал (15,7) отримала студентка групи І-ЕОМ-85 Ірина Іщенко. А ось студентка групи Б-ЕОМ-85 Ірина Дяченко спромоглася вийти на мінусовий показник (—0,3 бала). Досить скромними виявилися показники по всьому курсу: середній бал склав трохи більше десяти. З незначним перевищенням цієї цифри були атестовані лише 42 студенти, тобто 40 процентів. Решта 60 процентів не подолали навіть посередній бар'єр. Студенти І. Дяченко,

А. Максименко, А. Савчук, С. Мисюк та І. Нічкова були взагалі не атестовані, оскільки не надали мінімальної кількості балів — 0. Ще двадцять студентів не зуміли отримати вісім балів і їх ми вимушені були атестувати умовно. Та сумні роздуми наводить атестаційні матеріали. Абсолютна більшість наших вихованців пасивні у громадській роботі і в наукових дослідженнях. В графах, де виставляються оцінки по цих видах студентської діяльності, здебільшого нулі або одиниці. Не випадково, що середня оцінка курсу з науково-дослідної роботи склала лише 0,2 або чотири проценти від можливого.

І тому будуть безглуздовими всілякі розмови про активне залучення студентів до науки, про підготовку інженера через науку. Переконливим свідченням цього результату є недавня атестація.

Мабуть, саме тому один з керівників винницького підприємства з гіркістю говорив: «Ваші студенти поняття не мають, з чого і як виготовляється обчислювальна машина, що вона собою являє. Ви відстали в якості підготовки, в прищепленні знань сучасного устаткування років на п'ятнадцять».

Ось яких ми готуємо інженерів!

Але ще сумнішим є і те, що громадська активність нашого студента, маючого організатора виробництва, зашкалена олівцем нульового показника. Його соціальної індивідуальності можна бачити на кожному кроці. Наслідки атестації мовою цифр тільки стверджують цю незрозумілу інертність, яка виявляє себе в ставленні до колективу, до подій в групі, на факультеті, в інституті і навіть в країні. Іншими словами, атестація об'єктивно ставить діагноз, дає чітку відповідь на «хто є хто».

Проведений нами цей неординарний захід став індикатором роботи студентів і викладачів. Він показав, що безкінечні сентенції з приводу якості навчально-виховного процесу, підготовки спеціалістів через науку, активізації громадської діяльності студента, залишаються поки що безрезультатними розмовами.

Ю. ДАНИЛЮК, професор, декан, факультету обчислювальної техніки.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

№ 3 (330)

П'ЯТНИЦЯ, 20 січня 1989 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Автори монографій — вчені ВПІ

Рясним урожаєм різноманітних публікацій розпочався 1989 рік для науковців Вінницького політехнічного інституту. Ще не скінчився навіть січень, а вже надійшли повідомлення про те, що видано п'ять монографій. Дві з них «Ленінські уроки змагання» і «Ефективність соціально-еко-

номічних досліджень», що належать перу кандидата економічних наук А. С. Афоніна (кафедра ТОЕ) депоновано в одному з інститутів Академії Наук СРСР. Великий каталог-довідник «Гідравлічні агрегати тракторів і сільгоспмашин» видав кандидат технічних наук з кафедри

ТАМ І. А. Немировський з групою інших науковців.

Кандидат педагогічних наук В. В. Чижик видав у Московському видавництві «Просвещение» монографію «Педагогічна інформатика». Засновник нашого інституту Р. Ю. Кігель почав трудовий 1989 рік з

видаваної монографії «Облік особливостей організації навчального процесу в вузах різноманітного профілю при визначенні нормативів чисельності професорсько-викладацького складу по денному навчанню і питанню теорії і практики».

З. САВУЛЯК, старший інженер науково-дослідної частини.

ЩОБ НІЯКИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Попередніми роками наш інститут було гостро критиковано на різних рівнях за велику кількість правопорушень серед викладачів, співробітників і студентів. Нині, з початком року 1989-го, підводимо прийнятний підсумок — зусилля, вжиті адміністрацією, парткомом, профкомами, комсомольською організацією, дали, нарешті, хороші плоди. Кількість правопорушень з 56-ти у 1987 році зменшилась до 28-ми, тобто, наполовину, у минулому році. Хотілося б, звичайно, щоб їх взагалі не було, щоб політех не фігурував у міліцейських списках, щоб про якісь правопорушення в його колективі не йшла

навіть мова. На жаль, до цього поки що далеко. Однак треба висловити щирі вдячності керівникам і громадським організаціям енергетичного факультету, факультету автоматики й мікроелектроніки, де впродовж року панував зразковий порядок і дисципліна. В цьому, звичайно, першочергова заслуга деканів Д. Б. Налбандяна і А. С. Васюри. Чимало виховних зусиль в цьому напрямку було вжито також на машинобудівному й інженерно-будівельному факультетах, внаслідок чого становище різко поправилось.

Дуже добре працювали керівники адміністративного господарства час-

тини. Якщо у 1987 році тут зареєстровано 15 порушень, то торік уже тільки одне.

Гірші справи на факультеті обчислювальної техніки: ріст з одного випадку до шести. Не було різкого зменшення правопорушень на радіотехнічному факультеті, майже незмінною залишилась картина в СКТБ «Модуль».

Основною причиною всіх правопорушень в дев'яності процентів випадків знову ж таки була горілка. Отже, виховання тверезого способу життя, увага до високої моральності викладача, співробітника і студента повинні й надалі перебувати в центрі нашої виховної

профілактичної роботи. Очевидно, слід і надалі практикувати зустрічі громадськості з працівниками правоохоронних органів і медіками.

Вважаю, що на правопорушення реагуємо ще не досить гостро. Скажімо, з 20 студентів, які минулого року побували в міліції, лише один опинився за порогом інституту, ніхто не був притягнутий до відповідальності по лінії комсомолу. Якщо потрапляє у витверезник комуніст, його виключають з партії. Чому ж тоді така поблажливість до комсомольців?

Недостатньою є також діяльність товариських судів (розглянуто на їхніх засіданнях тільки два випадки).

М. ВЕСЕЛОВ, юристконсульт ВПІ,

НТП — ВИРОБНИЦТВУ

В числі перспективних і вкрай потрібних наро-

дному господарству науково-дослідних розробок, чільне місце посідають лазерні пристрої відображення інформації. В цьому важливому напрямку науково-техніч-

ного прогресу помітних успіхів досягла група науковців і співробітників кафедри автоматизації проектування. Зараз тут повним ходом йде робота над однією з таких

розробок.

Під керівництвом професора, доктора технічних наук М. А. Філінюка ведуться добір і вибір рідинно-кристалевих (РК) індикаторів, розробляються розгорнуті улаштування високого розв'язання.

Замовлення на виготовлення лазерного пристрою виводу графічної інформації вже розміщено на Львівському заводі «Електрон». Але пошуки найбільш вдалих економічно вигідних, теоретично і технічно обґрунтованих рішень тривають. З метою кращої і ефективнішої організації праці група М. А. Філінюка переходить на орендний підряд.

Безпосередню участь у створенні нового типу лазерного пристрою відображення інформації беруть молодший науковий співробітник кафедри АП В. В. Мотигін та інженер П. К. Мукоїд, яких ви бачите на знімку.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Ленінський райком Компартії України м. Вінниці повідомляє, що на черговому пленумі, який відбувається в третій декаді лютого ц. р., буде розглянуто питання «Про завдання первинних партійних організацій району по розвитку внутріпартійної демократії та ініціативи комуністів».

зміцненню дисципліни і організованості в партійних лавах у світлі настанов XIX Всесоюзної партійної конференції».

Райком партії звертається до комуністів, усіх трудящих району з проханням внести свої пропозиції та побажання щодо поліпшення цієї роботи в організаційний відділ райкому партії письмово або передати по тел.: 6-62-42, 6-68-42, Ленінський райком Компартії України.

ДО ЕЛЬДОРАДО ЧЕРЕЗ КЛОНДАЙК

Не знаю, чи зустрічав я в кого - небудь роооче місце, котре о так оагато і так виразно могло говорити про свого хазяїна, як говорить каолет Левона Гейвандова. Величезна кількість речей, що скупчилися тут, створює враження не тишоти, а хатнього затишку и люоови до того діла, яким людина занята.

Тема сумніву, що Левон Нариманович приходить сюди не відчувати службоу, а жити, що робота, яка починається з цього кабінету — найкраща і найлюбленіша з усіх рооот, котре є на землі.

Говмируще, оагатоітне заняття його науководослідної лабораторії — проблеми електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів. Важкуватий академізм цієї назви дивовижно пасує до зовнішності Гейвандова — зразу думаєш, що таку серйозну справу неодмінно мусять рухати вперед саме ось такі ділові, енергійнонаступальні, щедро обдаровані люди, як господар цього кабінету, всуціль набитою стелажми, магнітофонами, мудрими висловлюваннями, настановами, афоризмами. Я повинисував деякі з них.

Над головою Гейвандова висить, очевидно, найголовніший — «Думаї!».

Другий: «Наука сильна своєю несподіваністю і незаданістю. Без ризику, що опирається на далекозорість знання, в ній нічого серйозного не зробиш».

«Науці потрібні норувисті рисаки і здібні жокей. На звичайній кобилі їхати легше і спокійніше, але перегонів на ній не виграти».

«Все проекти зело исправны быть должны, дабы казну зряшно не разорять и отечеству ущерб не чинить. Кто проекты станет абы как

ляпать, того чина лишу и кнута дать велю». Петр 1.

«Жк, здається, далеко ця весела мудрість від теорії радіофізики і, водночас, як.., близько. Близько тим, що олюднює, робить живою, сучасною і саму науку, і тих, хто їй служить. Як на мій погляд, то Левон Гейвандов може бути еталоном того інтелігента, якого нині повинен готувати кожен технічний вуз.

Велика приємність слухати його мову.

Гумор у мене чорнобілий. Постійно тлумачу своїм хлопцям: «Наша дорога до чарівної країни Ельдорадо лежить через Клондайк». Всі вони знають мою мрію — вибрати якесь літо й повести лабораторію у водно - туристичний похід. Коли нервеш чи перевтомишся так, що аж охота стати маленьким чоловічком, сховатися за чийо - небудь спину, то я додаю спересердя — ...і втопити вас.. Може, хтось поскаржиться в інстанції — є підстава..

Гейвандов сміється красиво й білозубо, з тією розкованою легкістю, що приманічує людей і схиляє до довір'я.

Хочеться жити так, щоб було бажання перед самим собою знімати капелюха.

Якщо говорити чесно, то він належить до... як би це сказати по українськи... (втім, прошу пробащення в рідній мові) на російській це звучить точніше — багловней судьбы.. Народинвся в сім'ї офіцера, викладача військової академії, виховання здобув чудове, школу закінчив блискуче, Харківський університет — з червоним дипломом. Все йому давалось просто і легко, контактність і комунікабельність були винятковими, всі його любили й обожнювали, в усьому везло..

Потім була пора, що я сам, — говорить Левон Нариманович з властивою йому відвертістю, — добре «попсував собі зачіску».

Для багатьох не секрет, — що стоїть за цим загадковим обра-

тільки три склянки — одному не наливали.

А ви чому не з компанією? — запитав Левон.

Я з компанією, але вже 12 років у губи не беру. Випив свою норму.

І як це вам вда-

Молодий і компанійський, частіше, як можна і треба, почав провідувати ті прилавки, з-за яких подавали децю міцніше, ніж воду і квас. Згодом він подарує ректору інституту одну з своїх книжок і напише при цьому: «І. В. Кузьмичу з вдячністю за критику, майже завжди жорстоку, але, в основному, справедливу».

Гумор і визнання своїх помилок — зброя переможців. Схилю голову перед силою волі, що зборолла слабкість. Це було нелегко, однак в стилі Гейвандова. Одного разу в одному місті він «кайфував» самотою, потім поряд стали четверо, але налили

лося?

А дуже просто. Набрался при okazji так, що вранці сам себе не навидів. Подивився в дзеркало і плюнув на свою фізіономію — така вона бридка здалася. Потім пішов до магазину, рівно о десятій випив на похмілля і сказав собі: «Все, друже! Остання порція в житті».

І відтоді — ніде, ні разу, ні краплі?

Ніде, ні разу, ні краплі. Гейвандов подивився на нього, подумав: «А я хіба гірший?» — і з того часу теж — ніде, ні разу, ні краплі... Хоча, уявіть собі, і досі — душа всіх найвеселіших компаній.

Не знаю, чи буде Левону Наримановичу приємною згадка про не найкращі дні його життя, але ображатись він не стане, бо, відколи живе, сам сповідує правду. В його лабораторії говорять: «Найбільше наше багатство в тому, що Гейвандову можеш легко сказати все, що думаєш, і не постраждаєш від цього ніколи».

Левон! Завтра увечері ми відпливаємо. Достань мішок гречки.

Де я тобі його дістану?

А це не моє діло. Завдання одержав? Думай!

І я той мішок дістав. Як?

Секрет фірми. Проте, не сидів, склавши руки, діяв, шукав виходу. З тих пір і в науці шаную бадьорість духу і інтенсивний пошук. Не має значення, як і коли ти працюєш. Має значення, чи є результат. Негативний? Ну і що? Це теж результат, з якого можна робити висновки. Лабораторія Гейвандова першою в інституті перейшла на другу модель господарчу. Це означає повну свободу розпоряджатись ідеями і грішми.

Іншими словами, — пояснює Левон Нариманович, — вільне плавання. Одного тільки боюся — щоб не тримали за ноги. Діло нове, ні в кого ніякого досвіду. Притримуюсь думки, що греба брати на озброєння венчурні форми (венчур, по-англійськи, пригода), тобто, безбоязно шукати найсміливіші рішення, допускаючи, що частина з них може дати нульовий ефект, частина, можливо, збиток, але 20 процентів мусять бути на рівні відкриття. Тоді наука різко піде вперед. Можливі, звичайно, невдачі, неприємності. Але один гуморист сказав, що неприємності — це те, чого не можна дістати по блату, а можна заробити тільки чесною працею.

Все це Левон Нариманович говорить з тією веселою бадьорістю, котра не полишає сумніву, що він готовий твердо стояти на своїх позиціях і згоден тільки на одне — на перемогу!

* * *

На фото: в турпоході. Крайній праворуч — Л. Гейвандов.

В. ІВЧЕНКО.

ПРИРОДА І МИ

СИНІЦІ ЗА ВІКНОМ

Вони внадились у наш кабінет несподівано. Йдучи на обід, я залишив відчиненою верхню фармугу і через неї залетіли дві синиці.

Коли я вернувся, вони шугнули під самісіньку стелю, але не вдарились грудьми у скло, як це завжди буває, а вп'ялися тонкими пазурцями в дерево рами і зирнули звідти, як мені здалося, безбоязно і навіть шельмувато, вивертаючи голівки так, щоб вивчати мене по черзі то правим, то лівим оком.

Гонити їх не став — вони й самі вилетіли через одчинену фармугу спокійно.

П. БАТЮК.

На Вінницьчнні діє відділ міграційних бюро подорожей та екскурсій.

Вінницькі маршрути

Сотні різних маршрутів пропонують вони трудівникам міста і села. Крім подорожей, що пролягають майже в усі союзні республіки, розроблено чимало цікавих краєзнавчих екскурсій.

Центральна рада по туризму та екскурсіях у Москві видала спеціаль-

ний довідник, в якому висвітлено тематику міських, музейних, вироб-

ничих і замських екскурсій, котрі пропонують туристські організації країни. Серед них — майже двісті екскурсій по орденоносній Вінницьчині.

Ось лише деякі з них: «Г. І. Котовський в Ободівці», «Шляхова — академія передового досвіду», «Бузькі поро-

ВАШЕ ДОЗВІЛЛЯ

ги — мальовничі місця Вінницьчини», «Декабристи в Тульчині», «Все-союзна бальнеологічна здравниця — Хмільник», «Великий Жовтень» у Вінниці та інші. Під час таких екскурсій туристи не тільки знайомляться з історичними та архітектурними пам'ятниками, але й зустрічаються з очевидцями багатьох подій.

«Новини Поділля».

Запрошуємо в Карпати

При Вінницькому кооперативі «Інформсервіс» створено службу «Відпочинок», яка займається організацією туристичних подорожей та лікувально-оздоровчих мандрівок.

Під час студентських канікул пропонуємо вам поїхати у Карпати. Там можна добре відпочити, покататись на гірських

лижах і санках, здійснити захоплюючі екскурсії у мальовничі місця Карпатських гір.

П'ятиденні групові автобусні чи залізничні поїздки будуть організовані з 26 січня, 6, 16 та 26 лютого. Орієнтовна вартість путівки — 43—53 грн.

Є також шести та дванадцятиденні індивідуальні путівки з 26 січня та 13 лютого. Їх вартість — 60 та 118 грн.

Чекаємо на ваші заявки по тел. 5-13-97 з 17-30 до 21 год.; в суботу — з 12.00 до 18.00.

Наша адреса: вул. Фрунзе, 56. Кооператив «Інформсервіс».

Служба «Відпочинок».

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.